

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118010931
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118010931.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. augusta 2020, v trestnej veci obžalovaného T. R. K., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/49/2018 zo dňa 11. mája 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

T. R. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom
A., ul. H. XXX/XX,

podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 3Pv 747/16/7707-54 zo dňa 09.05.2018, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že

-dňa 09.09.2016 asi o 19.00 hod. v obci Lačnov v časti zvanej „Pri Žľaboch“ bezdôvodne fyzicky napadol bývalú manželku J. M. K. tým spôsobom, že potom, ako sa s týmto rozprávala o výchovných problémoch ohľadne ich syna M. K., vo chvíli, keď sa k nemu otočila chrbtom, chytil ju rukami za mikinu v oblasti ramien a podkosil jej nohy, v dôsledku čoho táto spadla na zem na pravý bok a v tom jej ešte striekol smerom do tváre slzný sprej.

Keď sa chcela postaviť, ucítila silnú bolesť pravej nohy v oblasti kolena. Týmto konaním jej boli spôsobené zranenia, a to pomliaždenie a podvrtnutie pravého kolena s čiastočným roztrhnutím vnútorného postranného väzu pravého kolena, ktoré zranenie si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní od 09.09.2016 do 13.10.2016, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú Ing. M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., R. č. XX, okr. W., s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/49/2018 zo dňa 11. mája 2020 bol obžalovaný T.. R. K. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 156 ods. 1 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že -dňa 09.09.2016 asi o 19.00 hod. v obci Lačnov v časti zvanej „Pri Žľaboch“ bezdôvodne fyzicky napadol bývalú manželku J.. M. K. tým spôsobom, že potom, ako sa s týmto rozprávala o výchovných problémoch ohľadne ich syna M. K., vo chvíli, keď sa k nemu otočila chrbtom, chytil ju rukami za mikinu v oblasti ramien a podkosil jej nohy, v dôsledku čoho táto spadla na zem na pravý bok a v tom jej ešte striekol smerom do tváre slzný sprej. Týmto konaním jej boli spôsobené zranenia, a to pomliaždenie a podvrtnutie pravého kolena s čiastočným roztrhnutím vnútorného postranného väzu pravého kolena, pričom ide o poranenie stredne ťažké, kde k úplnému vyhojeniu spravidla dochádza za 40 - 41 dní. Za to bol obžalovanému uložený podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol výkon trestu podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určená skúšobná doba podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Súčasne bola obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložená povinnosť nahradiť poškodenej J.. M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., R. č. XX, okr. W., škodu vo výške 618,- EUR. Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný. V neskoršie predložených viacerých odôvodneniach svojho odvolania poukazuje na to, že argumenty súdu sú chybné. Poškodená priamo klamala krajskej prokurátorky, kde sa snažila, aby bol obvinený, pričom táto je nedôveryhodná osoba. Podľa znaleckého posudku a výpovede znalca si zranenie poškodená mohla ľahko spôsobiť sama a ani vo verzii poškodenej nie je možné vznik jej údajného zranenia hodnotiť ako úmyselné, ale len ako neúmyselné. Na začiatku sa domnieval, že vec je jasná a stačí jednoducho pravdivo vypovedať. V súdnom konaní bola jedna údajne poškodená a proti nej svedectvo dvoch očitých svedkov plus videozáznam celej udalosti. V ďalších častiach svojho odvolania rozoberá výpoveď svojho syna Bc. M. K., pričom práve poškodená svojho syna od detstva priamo aj nepriamo, fyzicky a hlavne psychicky tyranizuje. Odmieťa úvahu súdu o účelovosti výpovede tohto svedka, ako aj jeho právo nevypovedať ako svedok v prípravnom konaní. Súčasne podrobne rozoberá videozáznam z predmetného incidentu, spôsob jeho vyhotovenia a prehratia na hlavnom pojednávaní. Spochybňuje aj prerozprávanie udalosti poškodenou jej druhovi N., ktorý s poškodenou žije v jednej domácnosti, ktorému nepovedala, ako bola konkrétne napadnutá, pričom sa sťažovala, že ju bolí pravá noha. Pritom spoločne vyšli zadnou brámkou smerom do poľa a cez pole prešli k bránke obžalovaného (výpoveď svedka N.), pričom poškodená popiera, aby niekam šla s p. N.. Rozoberá otázku slzného spreja a vedomosti poškodenej o ňom z priestupkových konaní. Detailne analyzuje výpoveď znalca MUDr. K., jeho znalecký posudok ako aj konkrétne otázky, ktoré mu boli položené. Okresný súd jeho výpoveď len okopíroval do rozsudku a ďalej sa ňou nezaoberal, akoby neexistovala. Súd ani nezdôvodnil, prečo sa bezvýhradne priklonil k výpovedi poškodenej, keď jeho neoznačil za nedôveryhodného, pričom jeho výpoveď je diametrálne odlišná. Chronologicky rozoberá jednotlivé procesné úkony vykonané v rámci trestného stíhania, okolnosti, za akých malo dôjsť k spáchaniu skutku, skutočnosti a rozpory, ktoré medzi nimi vidí. Hodnotí aj motív poškodenej, ktorá je jeho bývalou manželkou a strpčuje mu život od roku 2003 a zvlášť od rozvodu. Taktiež poukazuje na klamstvá poškodenej v iných súdnych - civilných konaniach, k čomu predkladá aj listinné dôkazy a znalecké posudky vypracované na poškodenú v týchto sporoch. Súčasťou odvolania sú aj jednotlivé prílohy, na podporu odvolacej argumentácie. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na opätovné prejednanie, alebo ho uznať za nevinného aj podľa zásady in dubio pro reo.

V ďalších svojich podaniach označených obžalovaným ako doplnenie dôvodov odvolania rozoberá klamstvá poškodenej o ostriekaní slzným sprejom, predkladá fotografie potoka z miesta udalosti, sms-komunikáciu zo dňa 8.6.2020 o jeho zastrešovaní a vyhrážkach a žiada o vykonanie rekonštrukcie na mieste incidentu ako aj vykonanie psychiatrického alebo psychologického znaleckého posudku na poškodenú.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré

neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

V prvom rade je potrebné k veci uviesť, že okresný súd vykonal v rámci riadneho procesného postupu dokazovanie v rozsahu potrebnom pre náležité objasnenie veci, avšak dospel k nesprávnym skutkovým a tým aj právnym záverom v posudzovanom prípade.

Podľa názoru súdu prvého stupňa, obžalovaný je usvedčovaný najmä výpoveďou poškodenej Ing. M. K., ktorá popisala priebeh skutku, keď uviedla, že potom, čo sa otočila k synovi, teda bola chrbtom k obžalovanému, tento ju chytil asi za plecia, podkopol alebo sotil, spadla na zem, nejak na pravý bok na asfalt kvázi sadla, nakoľko stratila rovnováhu, a keď sa chcela postaviť, veľmi ju bolelo pravé koleno a uvedené bezprostredne aj prerozprávala priateľovi C. N.. Pokiaľ aj ide o slzný plyn, prvostupňový súd uviedol, že aj v tejto časti uveril poškodenej, lebo ako sám obžalovaný povedal, tento mal, ale nepoužil ho a potom je však otázne, odkiaľ by poškodená o spreji vedela. K okamihu vzniku poranenia okresný súd poukázal na závery znalca MUDr. K., ktorý aj keď síce pripustil viacero mechanizmov vzniku takéhoto poranenia, aké diagnostikovali poškodenej, avšak z medicínskeho hľadiska nevytlúčil, aby uvedené poranenie poškodenej vzniklo tak, ako to ona popisala a za mechanizmus vzniku poranení najskôr označil pád poškodenej s nárazom pravého kolena na zem po predchádzajúcom posotení druhou osobou. Podľa názoru súdu prvého stupňa, bolo nepochybne preukázané, že k vyššie popísaným zraneniam poškodenej došlo na základe konania obžalovaného RNDr. K. a je tu daná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného RNDr. K. a zranením poškodenej Ing. K., kde takýto mechanizmus vzniku poranení je aj v súlade s výpoveďou znalca z odboru zdravotníctva MUDr. V. K.. Na základe uvedeného okresný súd jednoznačne dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a súčasne jeho konanie je možné kvalifikovať aj ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, lebo bolo preukázané, že poškodenú fyzicky napadol na mieste verejnosti prístupnom a uvedené konanie bolo spáchané v jednočinnom súbehu.

Krajský súd na verejnom zasadnutí opätovne prehrál videozáznam predmetného incidentu, pričom sa nestotožnil s tvrdením prvostupňového súdu o tom, že tento dôkaz nepriniesol nový pohľad na vec.

V uvedenej trestnej veci je potrebné úvodom uviesť, že obžalovaný poprel spáchanie skutku tak, ako mu to kládla obžaloba za vinu s tým, že bola to práve poškodená, ktorá sa snažila priblížiť k nemu, v čom jej bránil ich spoločný syn M., ktorý aj nahrával incident na fotoaparát. Poškodená práve v tom čase začala syna odtláčať, dokonca ho udierať päťami a kopať do neho. Poprel akýkoľvek fyzický kontakt s poškodenou, pričom v tom čase volal aj na políciu. Taktiež si nevšimol, aby poškodená krívala. Potvrdil, že mal v tom čase slzný sprej, tento však nepoužil. Zároveň konštatoval, že v čase konfliktu medzi poškodenou a jej synom M., kedy poškodená do syna sácala, kopala a udierala, pričom mu dokonca stiahla košeľu, táto nespadla, ale je možné, že si kľakla.

Poškodená Ing. M. K. naproti tomu okrem iného uviedla, že sa chcela porozprávať s bývalým manželom, otočila sa k nemu tvárou a veľa toho nepovedala, lebo syn začal zozadu do nej strkať, poťahoval ju za mikinu a tiež ešte mala asi ruksak, ale to si už nepamätala a strkal jej pred tvár mobil, otočila sa k nemu, nech s tým prestane, čiže chrbtom k bývalému manželovi, ktorý ju potom chytil, asi za plecia, podkopol alebo sotil, spadla na zem a potom ešte na ňu striekol slzný plyn a išiel ďalej. Ona sa zľakla lebo tam mali fúrik s nejakými vecami, tak vybrala z vrečka mobil, aby zavolała políciu, ale syn jej ho vytrhol a hodil do potoka a potom počula, ako obžalovaný volá políciu. Keď chcela vstať, začala ju bolieť noha, a tak išla domov.

Z takto uvádzaného skutkového deja poškodenou vyplýva, že k jej napadnutiu a spôsobeniu zranenia malo dôjsť ešte predtým, ako telefonoval obžalovaný na políciu.

Z prehratého videozáznamu je pritom zrejmé, že obžalovaný po celý čas hovoril poškodenej, aby sa k nemu nepribližovala, neútočila na neho a na syna M., aby šla od neho ďalej, na čo poškodená povedala, že nejde, pričom syn M. bránil poškodenej priblížiť sa k obžalovanému. Taktiež je počuť konflikt medzi poškodenou a jej synom M., kedy došlo k ich vzájomnému sácaniu, strkaniu, poškodená hovorí synovi, aby vypadol, či robí bodyguarda obžalovanému, následnému fyzickému kontaktu medzi poškodenou a jej synom, pri ktorom možno dôvodne predpokladať, že poškodená mohla spadnúť, resp. kľaknúť

alebo sadnúť si na zem a táto kričí na syna, že pôjde do basy. Následne poškodená opätovne stojí na nohách a znova sa aktívne snaží dostať k obžalovanému, v čom jej opäť bráni syn M., pričom hovorí obžalovanému, aby si kľudne zavolať políciu, čo obžalovaný aj urobil a políciu zavolať, pričom telefonoval, že jeho a syna napadla poškodená. Taktiež je vidieť, ako syn vytláča poškodenú od obžalovaného, ktorá v žiadnom prípade nekríva a ani sa nesťažuje na bolesť v pravej nohe. Súčasne je zaznamenaný incident medzi poškodenou a synom M., pri ktorom sedí poškodená na zemi a ťahá košeľu zo syna. Obžalovaný pritom hovorí synovi, aby sa vytrhol a ušiel od poškodenej, lebo mu ublíži. Aj potom sa poškodená znova postaví a kráča k obžalovanému, ktorý jej neustále hovorí, aby šla od neho preč.

Ak teda vychádzame z popisu skutku tak, ako ho uviedla poškodená pri svojom výsluchu, že k jej podkopnutiu alebo soteniu došlo už pred telefonátom obžalovaného na políciu, z prehratého záznamu to v žiadnom prípade nevyplýva. Bola to práve poškodená, ktorá sa svojou aktivitou snažila priblížiť k obžalovanému, ktorý ju viackrát vyzýval, aby šla preč a nepribližovala sa k nemu a synovi. Aj po obžalovaného telefonáte na políciu sa k nemu snažila dostať, pričom mala aj vzájomný fyzický konflikt so svojim synom, pri ktorom sedela na zemi a následne vstala a opäť sa snažila dostať k obžalovanému. Taktiež nie je v tom čase vôbec vidieť ani počuť, aby sa poškodená sťažovala, kričala alebo niečo hovorila o použití slzného spreja obžalovaným voči nej.

Prehratý videozáznam potom vyvracia argumentáciu poškodenej o tom, kedy, kde a kým jej malo byť spôsobené zranenie a použitý slzný sprej.

Naproti tomu výpoveď syna Bc. M. K. potvrdzuje v podstatných bodoch obhajobu obžalovaného a krajský súd na rozdiel od okresného súdu nezdieľa názor o tom, že jeho výpoveď je účelová v snahe napomôcť obžalovanému. Je síce pravdou, že vzťahy medzi poškodenou ako matkou a svedkom Bc. M. K. ako synom sú rozvrátené a napäté, to ale neznamená, že aj takýto svedok nemá povinnosť vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, pretože by sa v opačnom prípade dopustil trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy. Tento svedok zhodne popísal priebeh incidentu ako obžalovaný v tom, že to bola práve poškodená, ktorá kričala na obžalovaného, pritom tento sa jej snažil vyhnúť a posielal ju preč a aby sa k nemu nepribližovala. Uvádza aj skutočnosti o svojom napadnutí poškodenou, ako mu pritom roztrhala tričko a skoro vyzliekla košeľu, a že ich dostane do basy. Svedok tvrdil, že obžalovaný sa poškodenej ani nedotkol.

Taktiež je potrebné, ako to správne namieta aj obžalovaný, poukázať na rozpor medzi výpoveďou poškodenej a svedkom C. N. v tom, že poškodená tvrdila, že s N. nešla, len stála na dvore, kedy naproti tomu tento svedok zase udáva, že poškodená šla s ním k miestu, kde bol v tom čase obžalovaný so synom, pričom z miesta, kde bola poškodená (dom jej mamy), k miestu, kde stáli obaja K., je zhruba 50 krokov.

Vo vzťahu k znaleckému posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo a výsluchu spracovateľa posudku - znalca MUDr. V. K., krajský súd odkazuje na podrobnú argumentáciu uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom aj z tam uvedených skutočností vyplýva, že poranenie malo byť spôsobené tupým predmetom o širšej kontaktnej ploche, ktorý pôsobil na oblasť pravého kolena strednou až väčšou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri páde poškodenej s nárazom pravého kolena na zem, avšak je tam viacej možností vzniku poranení z dôvodu, že mechanizmus môže byť podobný pri rôznych situáciách, kde takéto poranenie môže vzniknúť aj pri športe, pri kopnutí nohou druhej osoby s následným podvrtnutím pravého kolena, prípadne si takéto poranenie môže spôsobiť aj samotná osoba pri neopatrnnej chôdzi alebo behu. V danom prípade nebol náraz kolena o zem pri páde natoľko výrazný, aby došlo k vzniku podkožného, prípadne vnútrokĺbového krvácania.

V súvislosti s uvedeným je potom potrebné poukázať na to, že existencia rozporov medzi jednotlivými dôkazmi či skupinami dôkazov o priebehu skutku, teda výpoveďou poškodenej na jednej strane a obžalovaného a syna M. na druhej strane, v takýchto prípadoch nie je neobvyklá, avšak, pokiaľ nie je možné jednoznačne určiť, ktorá z variant skutkového stavu odpovedá skutočnosti, je potrebné pri zachovaní zásady „in dubio pro reo“ zvoliť variantu pre obžalovaného najpriaznivejšiu.

Krajský súd je preto toho názoru, že je na mieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech). Táto prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť

k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivé rozhodnutie.

V danom prípade je zrejmé a preukázané príslušným znaleckým posudkom, že poškodená utrpela zranenia uvedené v skutkovej vete obžaloby, avšak zohľadniac vyššie uvedené vznikla pochybnosť o tom kedy, kde a kým malo byť popísané zranenie poškodenej Ing. M. K. spôsobené. Z prehratého videozáznamu totiž vyplýva, že ku spôsobeniu zranenia nemohlo dôjsť predtým, ako obžalovaný telefonoval na políciu, čo naopak práve tvrdí poškodená, pretože táto sa dovtedy k obžalovanému nepriblížila do takej vzdialenosti, aby ju mohol obžalovaný sotiť alebo podkopať, keďže jej v tom aktívne bránil ich spoločný syn M.. Práve medzi nimi vznikla potýčka, pri ktorej mohla poškodená spadnúť (na videozázname útržkovito vidieť, že musela minimálne sedieť v čase zápasu so synom) a pritom si možno aj spôsobiť uvedené zranenie. Taktiež použitie slzného plynu obžalovaným voči poškodenej z videozáznamu žiadnym spôsobom nevyplýva. Keďže vznikli nejasnosti v priebehu skutkového deja a z vykonaného dokazovania v danom prípade nevyznievajú ďalšie také dôkazy, ktoré by jednoznačne a bez pochybností vytvorili ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez odôvodnených pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný RNDr. R. K. spáchal skutok kladený mu obžalobou za vinu, bol krajský súd povinný postupovať v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obvineného.

V tejto súvislosti odvolací súd ešte dodáva, že nie je povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Aj tento prípad preukazuje, aké dôležité a nevyhnutné je riadne zabezpečenie dôkazov orgánmi prípravného konania. Pochybenie v naznačenom smere spravidla znamená nemožnosť náležitého zistenia a preukázania skutkového stavu v rozsahu požadovanom ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507546&FragmentId2=3507546&VirtualDate=1.+1.+2001>>, resp. vedie k vzniku a pretrvávaniu pochybnosti o priebehu skutkového deja a tým k povinnosti súdu uplatniť pravidlo "in dubio pro reo".

Krajský súd ani po vykonaní všetkých do úvahy prichádzajúcich možných dôkazov a na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemôže spoľahlivo (teda bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, spáchal práve obžalovaný.

S poukázaním na takúto dôkaznú situáciu a jej hodnotenie odvolací súd má za to, že výsledky dokazovania jednoznačne nepreukázali to, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu to bolo obžalobou kladené za vinu. Z uvedených dôvodov zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku.

Keďže rozsudkom krajského súdu bol obžalovaný T. R. K. spod obžaloby prokurátora oslobodený, bol potom odvolací súd povinný poškodenú J. M. K. s nárokom na náhradu škody v zmysle § 288 ods. 3 Tr. poriadku odkázať na civilný proces.

Záverom odvolací súd už len dodáva, že nevyhovel návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania a to vykonaním rekonštrukcie na mieste incidentu ako aj vykonaním psychiatrického alebo psychologického znaleckého dokazovania na poškodenú, keďže okolnosti, ktoré by nimi mali byť zistené, boli bez dôvodných pochybností už ustálené aj inými dôkazmi (v prípade rekonštrukcie na mieste činu) a zároveň nebolo potrebné tieto dôkazy na správne zistenie skutkového stavu nevyhnutne vykonať (znalecké dokazovania), pretože okolnosti, ktoré by nimi mali byť zistené, boli bez dôvodných pochybností už ustálené aj inými dôkazmi, a preto krajský súd takémuto návrhu na doplnenie dokazovania nevyhovel.

Z týchto dôvodov Krajský súd v Prešove rozhodol spôsobom ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.